

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 442/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **PROMETHEUS, s.r.o.**, „v reštrukturalizácii“, Štefánikova 18, Humenné, IČO 46 767 631, zastúpenej JUDr. Janou Šepeľovou, advokátkou, Námestie slobody 13/25, Humenné, proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 2R/2/2022-404 z 18. decembra 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia **n e v y h o v u j e**.
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 28. februára 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na ochranu súkromia podľa čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 10 ods. 2 a 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2, čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 13 ods. 2, 3 a 4 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na ochranu súkromia podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktoré navrhuje zrušiť a zakázať okresnému súdu pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľky. Sťažovateľka si uplatňuje právo na náhradu trov konania pred ústavným súdom a primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 eur. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti tiež navrhuje, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť napadnutého právoplatného uznesenia okresného súdu do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že vo vzťahu k sťažovateľke sa uskutočnila reštrukturalizácia a po jej skončení bola zavedená dozorná správa nad sťažovateľkou (oznámenie v Obchodnom vestníku č. 14/2023 zverejnené 20. januára 2023). Dozorný správca (navrhovateľ napadnutého

uznesenia, pozn.) požiadal sťažovateľku o poskytnutie súčinnosti k výkonu dozoru v zmysle reštrukturalizačného plánu výzvou zo 16. januára 2023 doručenou sťažovateľke podľa jej tvrdení 11. apríla 2023. Sťažovateľka oznámila trvanie pracovnej neschopnosti svojho štatutára listom z 18. apríla 2023, potvrdenie od lekára o pracovnej neschopnosti nepredložila ani na výzvu dozorného správcu a po odpadnutí prekážky listom z 26. apríla 2023 oznámila, že reštrukturalizačný plán schválený veriteľským výborom a potvrdený okresným súdom podľa jej názoru neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, keď v záväznej časti reštrukturalizačného plánu nie je možné identifikovať osobu podliehajúcu dozoru ani osobu vykonávajúcu dozor.

3. Na návrh dozorného správcu okresný súd napadnutým uznesením (prvým výrokom) vyzval sťažovateľku na poskytnutie súčinnosti požadovanej dozorným správcom spočívajúcej v splnení oznamovacích povinností osoby podliehajúcej dozornej správe v zmysle reštrukturalizačného plánu, preukázaní, že sťažovateľka splnila jednotlivé splátky záväzkov voči veriteľom, a v doručení hlavnej knihy a výpisov z bankových účtov za obdobie december 2022 až máj 2023. Druhým výrokom okresný súd poučil sťažovateľku, že ak ani na výzvu súdu neposkytne súčinnosť dozornému správcovi, môže súd nariadiť predvedenie na účely podania vysvetlenia alebo uložiť pokutu až do sumy 165 000 eur.

4. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dozorný správca sa návrhom z 5. júna 2023 obrátil na okresný súd, pretože sťažovateľka neposkytla ani na opakovanú výzvu požadovanú súčinnosť, ktorú dozorný správca požadoval v dôsledku oznámenia veriteľov o neplnení záväzkov vyplývajúcich z reštrukturalizačného plánu. Odmietnutie súčinnosti sťažovateľka zdôvodnila neurčitou záväznej časti reštrukturalizačného plánu. K tomu dozorný správca v podstatnom uviedol, že predkladateľom reštrukturalizačného plánu je dlžník, teda sťažovateľka, ktorý zodpovedá za jeho vyhotovenie a sú mu známe použité pojmy a ich zmysel. Prípadnú nejasnosť je potrebné vykladať *contra proferentem*. Tvrdenia sťažovateľky však považuje za účelové v snahe zmariť plnenie plánu, pretože v jeho obsahu sú namietané údaje nepochybné. Dozorný správca poukázal na to, že v časti označenej ako „Zoznam použitých skratiek“ je definovaný pojem „Predkladateľ plánu“, ktorý pre účely reštrukturalizačného plánu odkazuje na dlžníka. Dlžník je konkretizovaný v kapitole 2 reštrukturalizačného plánu s názvom „Presné označenie Predkladateľa plánu (Dlžníka) a charakteristika podnikateľskej činnosti Predkladateľa plánu (Dlžníka)“. Je teda zjavné, že pojmom „Predkladateľ plánu“ sa rozumie dlžník. Pokiaľ ide o dlžníkom citovanú záväznú časť reštrukturalizačného plánu, konkrétne kapitolu 14 označenú ako „Dozorná správa“, kde v úvode je uvedené „V zmysle ust. § 162 a nasl.47 ZKR bude na obdobie od skončenia reštrukturalizácie Predkladateľa plánu až do úplného splnenia Záväznej časti Plánu zavedená nad Predkladateľom dozorná správa, vykonávaná Dozorným správcom...“, dozorný správca poukázal na skutočnosť, že dlžník v jeho odpovedi zámerne vypustil poslednú vetu citovaného odseku, ktorá znie „... Dozorný správca je povinný vykonávať dozornú správu nad Predkladateľom plánu v súlade so Zákonom o konkurze a reštrukturalizácii ako aj v súlade s ustanoveniami Plánu, najmä však...“. Z celkového kontextu predmetného odseku je zjavné, že ide o predkladateľa plánu – dlžníka. Pri výklade vôle dlžníka týkajúcej sa zavedenia dozornej správy dozorný správca poukázal na pripojenie súhlasu dozorného správcu s výkonom dozornej správy. Táto listina tvorila súčasť reštrukturalizačného plánu. Namietané údaje sú tak nepochybné zjavné z obsahu aj príloh reštrukturalizačného plánu.

5. K tvrdeniu sťažovateľky, že reštrukturalizačný plán nespĺňa podmienku podľa § 162 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“), keď v jeho záväznej časti nie je uvedené určenie osoby podliehajúcej dozornej správe a dozorného správcu, dozorný správca uviedol, že v časti reštrukturalizačného plánu označeného ako „Zoznam použitých skratiek“ sú okrem iných pojmov zadefinované pojmy „Predkladateľ plánu“ a „Dozorný správca“, s ktorými sa pracuje v rámci celého reštrukturalizačného plánu. Predmetné pojmy sú teda zadefinované a sú určité, t. j. je z nich zrejmé, aké subjekty pomenávajú, a pokiaľ sa používajú aj v záväznej časti reštrukturalizačného plánu, podmienka podľa § 162 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. bola splnená.

6. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd ďalej poukázal na relevantné právne normy, z ktorých okrem iného vyplýva, že osoba podliehajúca dozornej správe je povinná poskytnúť dozornému správcovi súčinnosť zodpovedajúcu jeho oprávneniam (§ 164 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z.) a poskytovať správcovi požadovanú súčinnosť (§ 74 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z.). V prípade neposkytnutia požadovanej súčinnosti súd vyzve povinné osoby na jej poskytnutie v lehote 7 dní (§ 74 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z.). Na základe skutočností uvedených v návrhu dozorným správcovi a osvedčených listinnými dôkazmi dospel okresný súd k záveru, že sťažovateľka neposkytla požadovanú súčinnosť, preto ju vyzval na jej poskytnutie a poučil o prípadných následkoch jej neposkytnutia ani na výzvu súdu.

II.

Sťažnostná argumentácia

7. Zo sťažnostnej argumentácie sťažovateľky vyplýva tvrdenie, že reštrukturalizačný plán v záväznej časti neobsahuje identifikáciu osoby podliehajúcej dozornej správe a identifikáciu dozorného správcu, preto ide o absolútne neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti. Ak teda okresný súd uložil povinnosť poskytnúť súčinnosť navrhovateľovi (dozorný správca, pozn.), ide o porušenie princípov právneho štátu, ktoré zasahuje do jej práva na súkromie, pretože nerešpektuje daňové a bankové tajomstvo. Napadnuté uznesenie považuje sťažovateľka za arbitrárne, pretože nie je zrejmé, ktoré skutočnosti vyplývajúce z návrhu viedli k vydaniu rozhodnutia. K argumentu o absolútnej neplatnosti úkonu okresný súd nezaujal žiadne stanovisko, preto sťažovateľka namieta porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

8. Prílohu ústavnej sťažnosti tvorí kópia dokumentu „Reštrukturalizačný plán PROMETHEUS, s.r.o. v Reštrukturalizácii“ z 10. októbra 2022 (bez podpisov, pozn.). Zo strany 2 s nadpisom „Zoznam použitých skratiek“ vyplýva, že predkladateľom plánu je sťažovateľka s uvedením všetkých identifikačných údajov a dozorným správcovi je navrhovateľka v napadnutom konaní s uvedením všetkých identifikačných údajov. Na s. 11 v bode 2.1 s podnadpisom „Presné označenie Predkladateľa plánu (Dlžníka)“ sú opätovne uvedené všetky identifikačné údaje sťažovateľky. Tieto zavedené skratky sú aplikované v texte celého reštrukturalizačného plánu vrátane jeho záväznej časti (s. 52 a nasl.).

III.

Predbežné prerokovanie sťažnosti

9. Podstatou sťažnosti je namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces, ktoré sťažovateľka videla v arbitrárnosti napadnutého uznesenia, pretože z odôvodnenia nie sú zrejmé konkrétne úvahy, ktoré súd k jeho vydaniu viedli. Sťažovateľka namieta absolútnu neplatnosť reštrukturalizačného plánu, na ktorú bol okresný súd povinný prihliadať *ex offio*. Uloženie povinnosti poskytnúť dokumenty obsahujúce daňové a bankové tajomstvo na to neoprávnenej osobe (dozornému správcovi, pozn.) považuje za porušenie svojho práva na súkromie.

10. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy patrí len kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem vykonaných súdmi, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, teda ústavne neudržateľné, a zároveň by mali za následok z hľadiska intenzity ústavne relevantné porušenie základného práva alebo slobody. O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia v súvislosti s právnym posúdením pritom ide spravidla vtedy, ak interpretácia a aplikácia právnej normy všeobecným súdom zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie, absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

11. V prvom rade ústavný súd považuje za dôležité upriamiť pozornosť na skutočnosť, že napadnuté uznesenie má po obsahovej stránke povahu výzvy na splnenie povinnosti súčinnosti, ktorá sťažovateľke vyplýva priamo zo zákona č. 7/2005 Z. z. v nadväznosti na reštrukturalizačný plán, ktorým bola zavedená dozorná správa. Svoju zákonnú povinnosť (poskytovať súčinnosť dozornému správcovi podľa § 164 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z.) si sťažovateľka nespĺnila na výzvu ani opakovanú výzvu dozorného správcu. Okresný súd ju preto napadnutým uznesením vyzval na splnenie tejto povinnosti s určením rozsahu požadovanej súčinnosti. Okresný súd teda nezasiahol do jej právneho postavenia, pretože nejde o konštitutívne rozhodnutie, ktorým by sťažovateľke bola uložená nová povinnosť. Zároveň napadnuté uznesenie obsahuje poučenie o zákonných následkoch nespĺnenia povinnosti súčinnosti, čo tiež nemožno považovať za zásah do právnej sféry sťažovateľky. Tým by bolo prípadné uloženie pokuty, čo nie je predmetom napadnutého uznesenia. Vo vzťahu k napadnutému predmetu prieskumu ústavného súdu teda chýba materiálny predpoklad ukrátenia na základných právach sťažovateľky. Už z uvedeného vyplýva zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti.

12. Napriek tomu ústavný súd k sťažnostnej argumentácii dodáva, že sťažovateľka bola sama predkladateľkou reštrukturalizačného plánu, jeho text a štruktúru teda dôkladne pozná. V jeho úvode sú zavedené skratky použitých pojmov, ktoré sú používané konzistentne v celom texte (vrátane záväznej časti) a ktoré poskytujú úplnú identifikáciu osoby podliehajúcej dozoru ako predkladateľa plánu (dlžník) a osoby dozorného správcu. Ústavný súd nenachádza žiadnu nejasnosť, ktorá by si vyžadovala použitie ďalších výkladových metód, pretože relevantné údaje sú zrejmé zo samotného textu plánu. Argumentácia sťažovateľky o neplatnosti plánu teda nemá žiadnu oporu v jeho texte, javí sa ako účelová a zavádzajúca, ako to vyplýva aj z presvedčivej argumentácie dozorného správcu citovanej v napadnutom uznesení. Ak túto argumentáciu okresný súd považoval za natoľko irelevantnú, že sa ňou bližšie nezaoberal a neopakoval správcom citovaný

obsah reštrukturalizačného plánu, nejde o ústavne neakceptovateľný exces. Vzhľadom na povahu napadnutého uznesenia – výzvy je totiž z ústavného hľadiska úplne postačujúce, keď okresný súd popísal obsah návrhu dozorného správcu s relevantnou argumentáciou, uviedol zákonné ustanovenie ukladajúce povinnosť súčinnosti a vyhodnotil, že dokumenty a argumenty dozorného správcu preukazujú nesplnenie požadovanej súčinnosti.

13. Nad rámec uvedeného je vhodné dodať, že reštrukturalizačný plán bol potvrdený uznesením okresného súdu č. k. 2R/2/2022-365 zo 16. decembra 2022, preto prípadná námietka nedostatkov náležitosti plánu mala byť uplatnená pri tomto rozhodovaní a vo vzťahu k tomuto uzneseniu (čo by bolo samozrejme nelogické, keďže sťažovateľka sama predkladala plán v teraz napádanom znení, pozn.).

14. Ústavný súd nevidel v postupe okresného súdu ani žiadne pnutie s právom sťažovateľky na súkromie, keďže dozornému správcovi prislúcha oprávnenie oboznamovať sa s účtovnými dokladmi, bankovou evidenciou a pod. v rovnakom rozsahu ako správcovi konkurznej podstaty priamo zo zákona (§ 164 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z.). Splnenie zákonnej povinnosti súčinnosti a výzvy naň preto nemožno považovať za porušenie práva na súkromie ani obmedzovanie základných práv sťažovateľky.

15. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v prejednávanej veci konštatuje, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a označenými právami sťažovateľky nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie a odmietol ju ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16. Vzhľadom na zistenie zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti ústavný súd nevyhovel ani návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia (výrok 1 tohto uznesenia) a ostatnými uplatnenými návrhmi sa už nezaoberal, pretože ide o výroky viazané na vyslovenie porušenia práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu